

CHAMBRE DES REPRÉSENTANTS
DE BELGIQUE

14 novembre 2022

PROPOSITION DE LOI

**relative à l'octroi d'une indemnité ou
d'une rente viagère aux partenaires
des victimes de l'amiante et des victimes
de maladies professionnelles et d'accidents
du travail ayant cohabité légalement durant
au moins un an avec la personne décédée**

(déposée par Mme Valerie Van Peel et consorts)

BELGISCHE KAMER VAN
VOLKSVERTEGENWOORDIGERS

14 november 2022

WETSVOORSTEL

**betreffende de toekenning van een vergoeding
of lijfrente aan partners
van asbestslachtoffers en slachtoffers
van beroepsziekten en arbeidsongevallen
die al minstens een jaar wettelijk
samenwoonden met de overledene**

(ingediend door mevrouw Valerie Van Peel c.s.)

RÉSUMÉ

Les partenaires des personnes qui décèdent des suites d'un accident du travail, d'une maladie professionnelle ou d'une maladie liée à l'amiante peuvent prétendre à une indemnité ou à une rente viagère à condition d'avoir été mariés ou cohabitants légaux, depuis au moins un an, au moment du décès de ces personnes. Les partenaires des cohabitants légaux doivent en outre avoir conclu, un an au moins avant la date du décès, conformément à l'article 1478 du Code civil, un contrat en vertu duquel ils se doivent mutuellement assistance.

Cette restriction n'est toutefois pas équitable à l'égard des personnes qui cohabitaient déjà légalement depuis longtemps avant leur mariage ou avant la conclusion de leur contrat d'assistance mutuelle. La Cour constitutionnelle s'est exprimée en ce sens dans un arrêt relatif aux pensions de survie.

Cette proposition de loi vise dès lors à accorder une indemnité ou une rente viagère aux partenaires qui satisfont depuis moins d'un an à la condition du mariage ou de la cohabitation légale assortie d'un contrat d'assistance mutuelle mais qui ont été cohabitants légaux durant plus d'un an avant le décès de leur partenaire respectif.

SAMENVATTING

Partners van personen die overlijden ten gevolge van een arbeidsongeval, een beroepsziekte of een asbestgerelateerde ziekte maken aanspraak op een vergoeding of lijfrente op voorwaarde dat zij op het ogenblik van het overlijden gedurende minstens één jaar gehuwd of wettelijk samenwonend zijn. In het laatste geval is bovendien vereist dat de partners, eveneens minstens één jaar voor het overlijden, overeenkomstig artikel 1478 van het Burgerlijk Wetboek een overeenkomst hebben afgesloten waarin zij elkaar wederzijdse bijstand toezeggen.

Deze beperking is niet billijk voor personen die vóór het huwelijk of de afsluiting van de overeenkomst voor wederzijdse bijstand al langer wettelijk samenwoonden. Het Grondwettelijk Hof heeft zich in die zin uitgesproken in een arrest met betrekking tot het overlevingspensioen.

Dit wetsvoorstel strekt er daarom toe om een vergoeding of lijfrente toe te kennen aan partners die sinds minder dan één jaar voldoen aan de voorwaarde van een huwelijk of een wettelijke samenwoning met overeenkomst voor wederzijdse bijstand, maar die wel al sinds meer dan één jaar vóór het overlijden wettelijk samenwonend zijn.

N-VA	: Nieuw-Vlaamse Alliantie
Ecolo-Groen	: Ecologistes Confédérés pour l'organisation de luttes originales – Groen
PS	: Parti Socialiste
VB	: Vlaams Belang
MR	: Mouvement Réformateur
cd&v	: Christen-Democratisch en Vlaams
PVDA-PTB	: Partij van de Arbeid van België – Parti du Travail de Belgique
Open Vld	: Open Vlaamse liberalen en democraten
Vooruit	: Vooruit
Les Engagés	: Les Engagés
DéFI	: Démocrate Fédéraliste Indépendant
INDEP-ONAFH	: Indépendant - Onafhankelijk

Abréviations dans la numérotation des publications:		Afkorting bij de nummering van de publicaties:	
DOC 55 0000/000	Document de la 55 ^e législature, suivi du numéro de base et numéro de suivi	DOC 55 0000/000	Parlementair document van de 55 ^e zittingsperiode + basisnummer en volgnummer
QRVA	Questions et Réponses écrites	QRVA	Schriftelijke Vragen en Antwoorden
CRIV	Version provisoire du Compte Rendu Intégral	CRIV	Voorlopige versie van het Integraal Verslag
CRABV	Compte Rendu Analytique	CRABV	Beknopt Verslag
CRIV	Compte Rendu Intégral, avec, à gauche, le compte rendu intégral et, à droite, le compte rendu analytique traduit des interventions (avec les annexes)	CRIV	Integraal Verslag, met links het definitieve integraal verslag en rechts het vertaalde beknopt verslag van de toespraken (met de bijlagen)
PLEN	Séance plénière	PLEN	Plenum
COM	Réunion de commission	COM	Commissievergadering
MOT	Motions déposées en conclusion d'interpellations (papier beige)	MOT	Moties tot besluit van interpellaties (beigegekleurig papier)

DÉVELOPPEMENTS

MESDAMES, MESSIEURS,

Les partenaires et les enfants des personnes qui meurent des suites d'un accident du travail, d'une maladie professionnelle ou d'une maladie liée à l'amiante peuvent, sous certaines conditions, prétendre à une indemnité:

— en cas de décès dû à un accident du travail ou à une maladie professionnelle, les partenaires reçoivent une rente viagère égale à 30 % de la rémunération de base de la personne décédée. Dans le cas d'ex-partenaires, cette rente est plafonnée à un niveau équivalent au montant de la contribution alimentaire. Les rentes viagères sont versées – en règle générale – par l'assurance accidents du travail ou par Fedris s'il s'agit d'une maladie professionnelle;

— en cas de décès imputable à une maladie liée à l'amiante, le Fonds amiante peut octroyer un capital unique de 41.184 euros (20.592 euros pour un ex-partenaire) si le décès a été causé par un mésothéliome, et de 20.592 euros (10.296 euros pour un ex-partenaire) si le décès est dû à une autre maladie liée à l'amiante¹.

Conformément à l'arrêt n° 60/2009 de la Cour constitutionnelle, nous souhaitons, par la présente proposition de loi, rendre cette rente viagère ou cette indemnité également accessible aux personnes qui sont mariées depuis moins d'un an ou qui cohabitent légalement depuis moins d'un an en ayant établi un contrat d'assistance mutuelle, à condition qu'elles aient déjà cohabité légalement pendant un certain temps au préalable.

1) Conditions pour les conjoints et les cohabitants légaux

Les partenaires des personnes décédées concernées n'ont pas tous droit à une indemnité ou à une rente. L'octroi est en effet assorti de certaines conditions liées à la raison d'être des différents régimes.

L'indemnité ou la rente viagère pour les partenaires trouve son origine dans l'article 213 du Code civil, qui dispose que les époux se doivent mutuellement secours et assistance. Cela implique par exemple également qu'une pension alimentaire peut être octroyée après un divorce².

¹ Montants indexés en cas de décès survenu à partir du 1er août 2022.

² Arrêt n° 33/2015 du 12 mars 2015 de la Cour constitutionnelle.

TOELICHTING

DAMES EN HEREN,

De partners en kinderen van personen die sterven ten gevolge van een arbeidsongeval, een beroepsziekte of een asbestgerelateerde ziekte, kunnen onder bepaalde voorwaarden aanspraak maken op een vergoeding:

— in geval van een overlijden ten gevolge van een arbeidsongeval of een beroepsziekte, ontvangen de partners een levenslange "lijfrente" ter waarde van 30 % van het basisloon van de overledene. Bij ex-partners wordt deze rente afgetopt op het bedrag van de onderhoudsbijdrage. De lijfrenten worden – in de regel – uitbetaald door de arbeidsongevallenverzekeraar, of door Fedris in het geval van beroepsziekten;

— in geval van een overlijden ten gevolge van een asbestgerelateerde ziekte, kan het asbestfonds een eenmalige vergoeding toekennen van 41.184 euro (20.592 euro aan ex-partners) in geval van een overlijden aan mesotheliom, en van 20.592 euro (10.296 euro aan ex-partners) in geval van een overlijden aan een andere asbestgerelateerde ziekte¹.

In overeenstemming met arrest nr. 60/2009 van het Grondwettelijk Hof, beogen we door middel van dit wetsvoorstel deze lijfrente of vergoeding ook toegankelijk te maken voor personen die minder dan één jaar gehuwd zijn, of die minder dan één jaar geleden een wettelijke samenwoning zijn aangegaan met een overeenkomst die tot wederzijdse bijstand verplicht, op voorwaarde dat ze voordien al enige tijd wettelijk samenwonend waren.

1) Voorwaarden voor gehuwden en wettelijk samenwonenden

De partners van de getroffen personen hebben niet allemaal recht op een vergoeding of rente. Aan de toekenning zijn een aantal voorwaarden verbonden, die samenhangen met de bestaansreden van de regeling.

De vergoeding of lijfrente voor de partners vindt zijn oorsprong in artikel 213 van het Burgerlijk Wetboek. Dat bepaalt dat gehuwden elkaar wederzijdse hulp en bijstand verschuldigd zijn. Dit brengt bijvoorbeeld ook met zich mee dat na een echtscheiding een onderhoudsgeld kan worden toegekend².

¹ Geïndexeerde bedragen van toepassing bij een overlijden vanaf 1 augustus 2022.

² Arrest Grondwettelijk Hof nr. 33/2015 van 12 maart 2015.

Les personnes qui décèdent à la suite d'un accident du travail, d'une maladie professionnelle ou d'une maladie liée à l'amiante ne peuvent plus respecter cette obligation mutuelle de secours et d'assistance. Les assurances accidents du travail et maladies professionnelles et le Fonds amiante tentent de compenser ce manque au moyen d'une protection financière pour le partenaire survivant.

L'obligation mutuelle de secours et d'assistance prévue par la loi ne s'applique pas aux cohabitants légaux (ou de fait). La fin de la cohabitation légale, qui peut être établie par une simple déclaration, ne constitue dès lors pas un fondement pour l'attribution d'une pension alimentaire.

Conformément à ce raisonnement, les cohabitants légaux (et les cohabitants de fait) ne peuvent pas prétendre à une indemnité après le décès de leur partenaire suite à un accident du travail, à une maladie professionnelle ou à une maladie due à l'amiante. La Cour constitutionnelle estime que la distinction entre les couples tenus à une obligation d'assistance mutuelle et les autres couples constitue un critère objectif et pertinent pour l'attribution d'une indemnité ou d'une rente².

Les cohabitants légaux peuvent toutefois décider, en vertu de l'article 1478 du Code civil, de conclure un contrat par lequel ils conviennent ensemble qu'ils se doivent mutuellement assistance. C'est pourquoi la protection offerte par les régimes relatifs aux accidents du travail et aux maladies professionnelles et par le Fonds amiante a été étendue en 2007 aux cohabitants légaux non mariés mais qui ont néanmoins conclu un contrat de cette nature³.

La protection offerte au survivant après le décès de son partenaire s'applique donc concrètement:

— aux conjoints;

— aux cohabitants légaux qui ont établi, conformément à l'article 1478 du Code civil, un contrat obligeant les parties à un devoir de secours qui, même après une rupture éventuelle, peut avoir des conséquences financières;

— aux personnes divorcées ou séparées de corps qui perçoivent une pension alimentaire.

³ Cf. Loi du 11 mai 2007 modifiant diverses dispositions relatives aux accidents du travail, aux maladies professionnelles et au fonds amiante, en ce qui concerne les cohabitants légaux.

Wie overlijdt ten gevolge van een arbeidsongeval, een beroepsziekte of een asbestgerelateerde ziekte, kan deze verplichting tot wederzijdse hulp en bijstand niet meer nakomen. De arbeidsongevallen- en beroepsziekteverzekering en het asbestfonds proberen dit op te vangen door middel van een financiële bescherming voor de partners.

De wettelijke verplichting tot wederzijdse hulp en bijstand geldt niet voor wettelijk (en feitelijk) samenwonenden. De beëindiging van een wettelijke samenwoning, die met een eenvoudige verklaring kan gebeuren, vormt bijgevolg ook geen grond voor de toekenning van een onderhoudsgeld.

In lijn met deze redenering kunnen wettelijk (en feitelijk) samenwonende partners geen aanspraak maken op de vergoeding na het overlijden van hun partner ten gevolge van een arbeidsongeval, een beroepsziekte of een asbestgerelateerde ziekte. Het maken van een onderscheid tussen koppels die elkaar wederzijdse bijstand verplicht zijn, en koppels bij wie dat niet het geval is, vormt volgens het Grondwettelijk Hof een objectief en pertinent criterium voor de toekenning van de vergoeding of rente².

Wettelijk samenwonenden kunnen krachtens artikel 1478 van het Burgerlijk Wetboek echter wel beslissen om een overeenkomst af te sluiten, waarbij zij onderling afspreken dat zij elkaar wederzijdse bijstand verschuldigd zijn. Daarom werd de bescherming van de arbeidsongevallen- en beroepsziektetelsels en van het asbestfonds in 2007 uitgebreid naar wettelijk samenwonenden die niet gehuwd zijn, maar die wel een dergelijke overeenkomst hebben afgesloten³.

Concreet is de bescherming voor de partners na een overlijden dus van toepassing op:

— gehuwden;

— wettelijk samenwonenden die overeenkomstig artikel 1478 van het Burgerlijk Wetboek een overeenkomst hebben opgesteld waarin voor de partijen is voorzien in een verplichting tot hulp die, zelfs na een eventuele breuk, financiële gevolgen kan hebben;

— personen die uit de echt of van tafel en bed gescheiden zijn en onderhoudsgeld ontvangen.

³ Zie: Wet van 11 mei 2007 houdende wijziging van diverse bepalingen betreffende arbeidsongevallen, beroepsziekten en het asbestfonds met betrekking tot wettelijk samenwonenden.

2) Exception: le mariage ou la cohabitation légale dont la durée est inférieure à un an

Afin de prévenir tout abus, le législateur a prévu une exception: toute personne dont le mariage a été contracté ou dont le contrat obligeant les cohabitants légaux à un devoir d'assistance mutuelle a été conclu moins d'un an avant le décès de la victime ne peut pas prétendre à la rente viagère ou à l'indemnité.

Cette durée minimale requise d'un an de mariage ne s'applique que si le conjoint décédé bénéficiait déjà, au moment du mariage, d'une réparation pour un accident du travail, une maladie professionnelle ou une maladie liée à l'amiante.

En exigeant une durée minimale du mariage, le législateur a voulu éviter que l'on abuse de cet avantage. Ainsi, des personnes pourraient se marier peu avant le décès dans le seul but de s'assurer que le conjoint survivant puisse bénéficier de la rente viagère ou de l'indemnité. Par conséquent, la durée minimale requise du mariage ne s'applique pas aux couples qui ont un enfant à charge. Dans ce cas, on suppose une relation durable et un mariage de complaisance semble raisonnablement improbable.

Si la mesure visant à prévenir les abus se justifie, son application pratique n'en pose pas moins quelques problèmes. Le rapport annuel 2017 du Médiateur fédéral fait état d'un cas où une femme n'a pas pu demander une indemnisation au Fonds amiante après le décès de son époux. En effet, la femme était mariée à celui-ci depuis moins d'un an au moment du décès, mais avant cela, elle avait cohabité légalement avec lui pendant une longue période⁴.

Une personne récemment mariée au défunt, mais qui auparavant cohabitait légalement avec lui depuis longtemps, peut-elle être soupçonnée d'abus?

La Cour constitutionnelle a déjà été saisie de cette question en 2009 à propos d'un autre régime: celui de la pension de survie. La pension de survie est, elle aussi, uniquement accordée, en règle générale, aux personnes qui ont été mariées pendant au moins un an. À la question de savoir s'il est nécessaire et équitable que les personnes mariées depuis moins d'un an n'aient pas droit à une pension de survie si ce mariage a été précédé d'une longue période de cohabitation légale, la Cour constitutionnelle a donné une réponse claire⁵:

⁴ Le médiateur fédéral. *Rapport annuel 2017*, p. 33.

⁵ Arrêt de la Cour constitutionnelle n° 60/2009 du 25 mars 2009.

2) Uitzondering: een huwelijk of wettelijke samenwoning van minder dan één jaar

Om misbruiken te vermijden, heeft de wetgever voorzien in een uitzondering: wie minder dan één jaar voor het overlijden gehuwd is met het overleden slachtoffer, of wie minder dan één jaar voor het overlijden een overeenkomst heeft afgesloten die wettelijk samenwonenden tot wederzijdse bijstand verplicht, kan geen aanspraak maken op de lijfrente of de vergoeding.

Deze vereiste minimumduur van één jaar huwelijk geldt enkel indien de overleden partner op het moment van het huwelijk al een schadeloosstelling wegens een arbeidsongeval, beroepsziekte of asbestziekte ontving.

Door de vereiste minimale huwelijksduur heeft de wetgever willen vermijden dat het voordeel misbruikt zou worden. Zo zouden personen kort voor het overlijden in het huwelijksbootje kunnen stappen, met als enige doel om ervoor te zorgen dat de langstlevende echtgenoot de lijfrente of vergoeding kan ontvangen. De vereiste minimale huwelijksduur geldt bijgevolg niet voor koppels die een kind ten laste hebben. In dat geval wordt uitgegaan van een duurzame relatie en lijkt een schijnhuwelijk redelijk onwaarschijnlijk.

Voor de antimisbruikmaatregel valt wel degelijk iets te zeggen, maar in de praktijk zorgt deze regel wel voor enkele problemen. In het jaarverslag 2017 van de Federale Ombudsman wordt melding gemaakt van een geval waarbij een vrouw na het overlijden van haar echtgenoot geen aanspraak kon maken op een vergoeding van het asbestfonds. De vrouw was op het moment van overlijden inderdaad nog geen jaar getrouwd met het asbestslachtoffer, maar voordien woonde ze al wel lange tijd wettelijk met hem samen⁴.

Kan iemand die recent gehuwd is met de overledene, maar daarvoor al lange tijd met hem of haar wettelijk samenwoonde, zomaar verdacht worden van oneigenlijk gebruik?

Die vraag werd in 2009 al voorgelegd aan het Grondwettelijk Hof naar aanleiding van een andere regeling: die van het overlevingspensioen. Ook het overlevingspensioen wordt, in de regel, enkel toegekend aan personen die al minstens één jaar gehuwd zijn. Op de vraag of het nodig en billijk is dat personen die minder dan één jaar gehuwd zijn geen recht hebben op een overlevingspensioen indien dit huwelijk voorafgegaan werd door een langere periode van wettelijke samenwoning, gaf het Grondwettelijk Hof een duidelijk antwoord⁵:

⁴ De Federale Ombudsman. *Jaarverslag 2017*, p. 33.

⁵ Arrest Grondwettelijk Hof nr. 60/2009 van 25 maart 2009.

“Toutefois, dans l’hypothèse où [...] le mariage a été précédé d’une cohabitation légale et où la durée cumulée de la cohabitation légale et du mariage atteint au moins un an, les époux se trouvent dans une situation qui permet de tenir pour inexistant le risque d’abus [...]. En privant les époux se trouvant dans une telle situation du bénéfice qu’elle prévoit, la disposition en cause porte une atteinte discriminatoire aux droits des intéressés.”

La Cour constitutionnelle a jugé que le fait de priver de la pension de survie les personnes mariées depuis moins d’un an, mais qui auparavant cohabitaient légalement, violait les articles 10 et 11 de la Constitution.

Dans l’intervalle, la réglementation relative à la pension de survie a été adaptée à cet arrêt. Elle dispose aujourd’hui que la pension de survie peut également être accordée au “conjoint qui a été marié moins d’un an avec le travailleur décédé, avec lequel, antérieurement, il cohabitait légalement, lorsque la durée ininterrompue et cumulée du mariage et de la cohabitation légale atteint au moins un an”⁶.

Malgré la décision précitée de la Cour constitutionnelle, la réglementation n’a jamais été adaptée en ce qui concerne les partenaires de victimes décédées des suites d’une maladie professionnelle, d’un accident du travail ou d’une maladie liée à l’amiante. La présente proposition de loi entend remédier à cette situation.

Nous proposons que la rente viagère et l’indemnité puissent également être accordées aux personnes qui ont été mariées moins d’un an ou qui avaient souscrit depuis moins d’un an à une cohabitation légale assortie d’un contrat d’assistance mutuelle, à condition qu’elles aient cohabité légalement auparavant.

Il faut toutefois que le cumul de la période de cohabitation légale et de la durée du mariage ou le cumul de la période prenant cours à la conclusion du contrat d’assistance mutuelle et de la période de cohabitation légale précédant la conclusion de ce contrat corresponde à une durée d’au moins un an. Cette condition est conforme à l’arrêt de la Cour constitutionnelle (n° 60/2009) et à la réglementation actuellement en vigueur dans le régime de la pension de survie.

Nous souhaitons introduire cette condition assouplie pour les bénéficiaires d’une intervention:

⁶ Voir l’article 17 de l’arrêté royal n° 50 du 24 octobre 1967 relatif à la pension de retraite et de survie des travailleurs salariés.

“In het geval echter waarin [...] het huwelijk door een wettelijke samenwoning is voorafgegaan en waarin de gezamenlijke duur van de wettelijke samenwoning en het huwelijk minstens één jaar bedraagt, bevinden de echtgenoten zich in een situatie die het mogelijk maakt het [...] risico van misbruik als onbestaande te beschouwen. Door aan de echtgenoten die zich in een dergelijke situatie bevinden, het voordeel te ontfangen waarin de in het geding zijnde bepaling voorziet, doet die bepaling op discriminerende wijze afbreuk aan de rechten van de betrokkenen.”

Het Grondwettelijk Hof oordeelde dat het niet openstellen van het overlevingspensioen aan personen die minder dan één jaar gehuwd zijn, maar die voordien wettelijk samenwoonden, in strijd is met de artikelen 10 en 11 van de Grondwet.

Ondertussen is de regelgeving met betrekking tot het overlevingspensioen hieraan aangepast: deze bepaalt nu dat het overlevingspensioen ook openstaat voor “de echtgenoot die minder dan één jaar gehuwd geweest is met de overleden werknemer, met wie hij eerder wettelijk samenwoonde en waarbij de onafgebroken en gezamenlijke duur van het huwelijk en de wettelijke samenwoning minstens één jaar bedraagt”⁶.

Ondanks deze uitspraak van het Grondwettelijk Hof werd de gelijkaardige regelgeving voor de partners van de overleden slachtoffers van een beroepsziekte, een arbeidsongeval of een asbestziekte nooit aangepast. Door middel van dit wetsvoorstel willen we op dit punt een wijziging doorvoeren.

Wij stellen voor dat de lijfrente en de vergoeding ook toegankelijk zijn voor personen die minder dan één jaar gehuwd zijn of die minder dan één jaar geleden een wettelijke samenwoning zijn aangegaan met een overeenkomst die tot wederzijdse bijstand verplicht, op voorwaarde dat zij voordien al wettelijk samenwonend waren.

De voorwaarde is wel dat de combinatie van de periode van wettelijke samenwoning en het huwelijk, of van de start van de overeenkomst die wettelijk samenwonen tot bijstand verplicht en de periode van wettelijke samenwoning die daaraan voorafgaat, minstens één jaar bedraagt. Dat komt overeen met de uitspraak van het Grondwettelijk Hof (arrest nr. 60/2009) en met de regeling zoals die vandaag al in de regeling van het overlevingspensioen geldt.

Wij beogen deze versoepelde voorwaarde in te voeren voor de gerechtigden op een tegemoetkoming:

⁶ Zie artikel 17 van het koninklijk besluit nr. 50 van 24 oktober 1967 betreffende het rust- en overlevingspensioen voor werknemers.

— du fonds amiante (art. 2);

— dans le régime des accidents du travail et des maladies professionnelles du secteur privé (respectivement articles 3 et 4); et

— dans le régime des accidents du travail et des maladies professionnelles du secteur public (art. 5).

— van het asbestfonds (art. 2);

— in de regeling voor de arbeidsongevallen en de beroepsziekten in de private sector (respectievelijk art. 3 en 4); en

— in de regeling voor de arbeidsongevallen en de beroepsziekten in de publieke sector (art. 5).

Valerie VAN PEEL (N-VA)
Björn ANSEEUW (N-VA)
Wim VAN DER DONCKT (N-VA)
Peter BUYSROGGE (N-VA)
Theo FRANCKEN (N-VA)
Kathleen DEPOORTER (N-VA)
Frieda GIJBELS (N-VA)
Anneleen VAN BOSSUYT (N-VA)
Kristien VAN VAERENBERGH (N-VA)
Katrien HOUTMEYERS (N-VA)

PROPOSITION DE LOI

Article 1er

La présente loi règle une matière visée à l'article 74 de la Constitution.

Art. 2

Dans l'article 120, § 2, alinéa 1er, 1°, de la loi-programme (I) du 27 décembre 2006, remplacé par la loi du 11 mai 2007, il est inséré un c/1) et un c/2) rédigés comme suit:

“c/1) le mariage ait été contracté moins de 365 jours avant le décès de la victime, mais ait été précédé d'une cohabitation légale au sens de l'article 1476 du Code civil, sans nécessairement qu'une convention visée à l'article 1478 du Code civil n'ait été d'application, à condition que la durée ininterrompue et cumulée du mariage et de la cohabitation légale ait atteint au moins 365 jours, ou

c/2) la cohabitation légale pour laquelle a été établi, conformément à l'article 1478 du Code civil, un contrat obligeant les parties à un devoir de secours qui, même après une rupture éventuelle, peut avoir des conséquences financières, ait débuté moins de 365 jours avant le décès de la victime, mais ait été précédée d'une cohabitation légale au sens de l'article 1476 du Code civil, sans nécessairement qu'une convention visée à l'article 1478 du Code civil n'ait été d'application, à condition que la durée ininterrompue et cumulée de ces périodes de cohabitation légale ait atteint au moins 365 jours, ou”.

Art. 3

Dans l'article 12, alinéa 1er, 2°, de la loi du 10 avril 1971 sur les accidents du travail, modifiée par la loi du 11 mai 2007, il est inséré un a/1) et un a/2) rédigés comme suit:

“a/1) le mariage contracté après l'accident, l'ait été moins d'un an avant le décès de la victime, mais ait été précédé d'une cohabitation légale au sens de l'article 1476 du Code civil, sans qu'un contrat visé à l'article 5, alinéa 2, 1°, n'ait été d'application, à condition que la durée

WETSVOORSTEL

Artikel 1

Deze wet regelt een aangelegenheid als bedoeld in artikel 74 van de Grondwet.

Art. 2

In artikel 120, § 2, eerste lid, 1°, van de programmawet (I) van 27 december 2006, vervangen bij de wet van 11 mei 2007, worden de bepalingen onder c/1) en c/2) ingevoegd, luidende:

“c/1) het huwelijk is aangevangen minder dan 365 dagen vóór het overlijden van het slachtoffer, maar werd voorafgegaan door een wettelijke samenwoning in de zin van artikel 1476 van het Burgerlijk Wetboek, waarbij niet noodzakelijk een overeenkomst zoals bedoeld in artikel 1478 van het Burgerlijk Wetboek van toepassing was, op voorwaarde dat de onafgebroken en gezamenlijke duur van het huwelijk en de wettelijke samenwoning minstens 365 dagen bedraagt, of

c/2) de wettelijke samenwoning waarbij, overeenkomstig artikel 1478 van het Burgerlijk Wetboek, een overeenkomst werd gesloten die beide partijen tot wederzijdse bijstand verplicht en die, zelfs na een eventuele breuk, financiële gevolgen kan hebben, is aangevangen minder dan 365 dagen vóór het overlijden van het slachtoffer, maar werd voorafgegaan door een wettelijke samenwoning in de zin van artikel 1476 van het Burgerlijk Wetboek, waarbij niet noodzakelijk een overeenkomst zoals bedoeld in artikel 1478 van het Burgerlijk Wetboek van toepassing was, op voorwaarde dat de onafgebroken en gezamenlijke duur van deze periodes van wettelijke samenwoning minstens 365 dagen bedraagt, of”.

Art. 3

In artikel 12, eerste lid, 2°, van de arbeidsongevallenwet van 10 april 1971, gewijzigd bij de wet van 11 mei 2007, worden de bepalingen onder a/1) en a/2) ingevoegd, luidende:

“a/1) het huwelijk gesloten na het ongeval minder dan één jaar vóór het overlijden van de getroffene plaatsvond, maar voorafgegaan werd door een wettelijke samenwoning in de zin van artikel 1476 van het Burgerlijk Wetboek, waarbij geen overeenkomst zoals bedoeld in

ininterrompue et cumulée du mariage et de la cohabitation légale ait atteint au moins un an, ou

a/2) que la cohabitation légale visée à l'article 5, alinéa 2, 1°, établie après l'accident, l'ait été moins d'un an avant le décès de la victime, mais ait été précédée d'une cohabitation légale au sens de l'article 1476 du Code civil, sans qu'un contrat visé à l'article 5, alinéa 2, 1°, n'ait été d'application, à condition que la durée ininterrompue et cumulée de ces périodes de cohabitation légale ait atteint au moins un an, ou".

Art. 4

Dans l'article 33 des lois relatives à la prévention des maladies professionnelles et à la réparation des dommages résultant de celles-ci, coordonnées le 3 juin 1970, l'alinéa 2, 3°, modifié par la loi du 11 mai 2007, est remplacé par ce qui suit:

"3° l'article 12, alinéa 1er, 2°, a), a/1) et a/2), de la loi précitée doit se lire comme suit:

"a) le mariage contracté ou le contrat de cohabitation légale visé au 5° établi après le moment où la victime, incapable de travailler, était admise au bénéfice de la réparation organisée par les présentes lois, l'ait été au moins un an avant le décès de la victime ou,

a/1) le mariage contracté après le moment où la victime, incapable de travailler, était admise au bénéfice de la réparation organisée par les présentes lois, l'ait été moins d'un an avant le décès de la victime, mais ait été précédé d'une cohabitation légale au sens de l'article 1476 du Code civil, sans qu'un contrat visé au 5° n'ait été d'application, à condition que la durée ininterrompue et cumulée du mariage et de la cohabitation légale ait atteint au moins un an ou,

a/2) la cohabitation légale visée au 5° établie après le moment où la victime, incapable de travailler, était admise au bénéfice de la réparation organisée par les présentes lois, ait débuté moins d'un an avant le décès de la victime, mais ait été précédée d'une cohabitation légale au sens de l'article 1476 du Code civil, sans qu'un contrat visé au 5° n'ait été d'application, à condition que

artikel 5, tweede lid, 1°, van toepassing was, op voorwaarde dat de onafgebroken en gezamenlijke duur van het huwelijk en de wettelijke samenwoning minstens één jaar bedraagt of,

a/2) de wettelijke samenwoning zoals bedoeld in artikel 5, tweede lid, 1°, gesloten na het ongeval minder dan één jaar vóór het overlijden van de getroffene aangevangen is, maar voorafgegaan werd door een wettelijke samenwoning in de zin van artikel 1476 van het Burgerlijk Wetboek waarbij geen overeenkomst zoals bedoeld in artikel 5, tweede lid, 1°, van toepassing was, op voorwaarde dat de onafgebroken en gezamenlijke duur van deze periodes van wettelijke samenwoning minstens één jaar bedraagt of,".

Art. 4

In artikel 33 van de gecoördineerde wetten van 3 juni 1970 betreffende de preventie van beroepsziekten en de vergoeding van de schade die uit die ziekten voortvloeit, wordt het tweede lid, 3°, gewijzigd bij de wet van 11 mei 2007, vervangen als volgt:

"3° moet artikel 12, eerste lid, 2°, a), a/1), en a/2) van voornoemde wet als volgt worden gelezen:

"a) het huwelijk of de overeenkomst tot wettelijke samenwoning bedoeld in 5°, gesloten nadat de arbeidsongeschikte getroffene toegelaten werd tot het voordeel van de bij deze wetten geregelde schadeloosstelling, minstens één jaar vóór het overlijden van de getroffene plaatsvond of,

a/1) het huwelijk gesloten nadat de arbeidsongeschikte getroffene toegelaten werd tot het voordeel van de bij deze wetten geregelde schadeloosstelling minder dan één jaar vóór het overlijden van de getroffene plaatsvond, maar voorafgegaan werd door een wettelijke samenwoning in de zin van artikel 1476 van het Burgerlijk Wetboek, waarbij geen overeenkomst zoals bedoeld in 5° van toepassing was, op voorwaarde dat de onafgebroken en gezamenlijke duur van het huwelijk en de wettelijke samenwoning minstens één jaar bedraagt of,

a/2) de wettelijke samenwoning zoals bedoeld in 5° gesloten nadat de arbeidsongeschikte getroffene toegelaten werd tot het voordeel van de bij deze wetten geregelde schadeloosstelling minder dan één jaar vóór het overlijden van de getroffene aangevangen is, maar voorafgegaan werd door een wettelijke samenwoning in de zin van artikel 1476 van het Burgerlijk Wetboek,

la durée ininterrompue et cumulée de ces périodes de cohabitation légale ait atteint au moins un an ou, ”.

Art. 5

Dans l'article 8, alinéa 1er, 2°, de la loi du 3 juillet 1967 sur la prévention ou la réparation des dommages résultant des accidents du travail, des accidents survenus sur le chemin du travail et des maladies professionnelles dans le secteur public, remplacé par la loi du 11 mai 2007, il est inséré un a/1) et un a/2) rédigés comme suit:

“a/1) le mariage contracté après l'accident ou après la constatation de la maladie professionnelle, l'ait été moins d'un an avant le décès de la victime, mais ait été précédé d'une cohabitation légale au sens de l'article 1476 du Code civil, sans qu'un contrat visé à l'article 2, alinéa 8, 1°, n'ait été d'application, à condition que la durée ininterrompue et cumulée du mariage et de la cohabitation légale ait atteint au moins un an ou,

a/2) la cohabitation légale visée à l'article 2, alinéa 8, 1°, ait débuté moins d'un an avant le décès de la victime, mais ait été précédée d'une cohabitation légale au sens de l'article 1476 du Code civil, sans qu'un contrat visé à l'article 2, alinéa 8, 1°, n'ait été d'application, à condition que la durée ininterrompue et cumulée de ces périodes de cohabitation légale ait atteint au moins un an ou,”.

20 octobre 2022

waarbij geen overeenkomst zoals bedoeld in 5° van toepassing was, op voorwaarde dat de onafgebroken en gezamenlijke duur van deze periodes van wettelijke samenwoning minstens één jaar bedraagt of, ”.

Art. 5

In artikel 8, eerste lid, 2°, van de wet van 3 juli 1967 betreffende de preventie van of de schadevergoeding voor arbeidsongevallen, voor ongevallen op de weg naar en van het werk en voor beroepsziekten in de overheidssector, vervangen bij de wet van 11 mei 2007, worden de bepalingen onder a/1) en a/2) ingevoegd, luidende:

“a/1) het huwelijk na het ongeval of na vaststelling van de beroepsziekte minder dan één jaar voor het overlijden gesloten werd, maar voorafgegaan werd door een wettelijke samenwoning in de zin van artikel 1476 van het Burgerlijk Wetboek, waarbij geen overeenkomst zoals bedoeld in artikel 2, achtste lid, 1°, van toepassing was, op voorwaarde dat de onafgebroken en gezamenlijke duur van het huwelijk en de wettelijke samenwoning minstens één jaar bedraagt of,

a/2) de wettelijke samenwoning zoals bedoeld in artikel 2, achtste lid, 1°, minder dan één jaar voor het overlijden van het slachtoffer is aangevangen, maar voorafgegaan werd door een wettelijke samenwoning in de zin van artikel 1476 van het Burgerlijk Wetboek, waarbij geen overeenkomst zoals bedoeld in artikel 2, achtste lid, 1°, van toepassing was, op voorwaarde dat de onafgebroken en gezamenlijke duur van deze periodes van wettelijke samenwoning minstens één jaar bedraagt of,”.

20 oktober 2022

Valerie VAN PEEL (N-VA)
Björn ANSEEUW (N-VA)
Wim VAN DER DONCKT (N-VA)
Peter BUYSROGGE (N-VA)
Theo FRANCKEN (N-VA)
Kathleen DEPOORTER (N-VA)
Frieda GIJBELS (N-VA)
Anneleen VAN BOSSUYT (N-VA)
Kristien VAN VAERENBERGH (N-VA)
Katrien HOUTMEYERS (N-VA)